

DIRECTOR: Preot V. Chindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei — împreună cu „Vieța Cooperativă“ 125 Lei
— pentru instituții și autorități 300 Lei — abonament de sprijin 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85,
în registrul special al publicațiilor periodice.

Când ne rugăm să fim cu gândul
și inima la Dumnezeu

de ION AGĂRBICEANU

Miezul, sâmburele rugăciunii este înălțarea gândului și a inimii la Dumnezeu. De aceea nu putem spune că ne rugăm când spunem cuvintele rugăciunii, în vreme ce ne gândim la nevăstă, la copii sau la boii din curte ori la alte lucruri ale noastre.

Pot fi rugăciuni bune fără cuvinte, numai cu gândul și inima, după cum pot fi rugăciuni cari vor răsună în gol cu multe vorbe, dacă gândul nu ne este la Dumnezeu.

Adevărul acesta este ușor de înțeles, pentru ori cine. Pentru că atunci când lăpădam cuvintele rugăciunii din gură, iar cu gândul suntem la alte lucruri, noi nu vorbim cu Dumnezeu ci cu lucrurile acele. El atunci nu ne poate auzi. Și știm că și în viață dacă cerem ceva de la un om și el nu ne aude, fiind noi prea departe, nu ne va da ceace cerem, fiind că nu știe ce vrem.

Dumnezeu în adevăr știe toate, aude toate dar pentru El este o batjocură ca noi să vorbim cu alții în vreme ce ne rugăm Lui, cerem de la El ceva. Atunci El nu-i dator să ne audă, iar noi ne mai facem și păcate când ne rugăm așa.

Așa se înțelege, între alte principii, pentru că uneori rugăciunile noastre le spunem în zadar, nu primim ce cerem, și nu rămânem cu nici o mângâiere sufletească pe urma lor.

Nu în *vobă multă* se cuprind rugăciunea bună, ci în o cât mai mare înălțare a gândului și a inimii către Dumnezeu.

Cine este omul acela între voi de la care, de va cere fiul său pâine, el să-i dea piatră, sau de-i va cere pește, el să-i dea șarpe?

Atunci, dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai vărtos Tatăl vostru cel din ceruri va da cele bune celor cari cer de la el. (Matei 7. 9-11.)

DUMINECA X-a DUPĂ RUSALII

CELE TREI PÂRGHII

Când se pogorî de pe muntele Taborului unde în rugăciune s'a schimbat la față, jos — pe Hristos — un tata din mulțime îl întâmpină cu rugămintea să-i tămăduiască fiul lunatic și îndrăcit.

Aflând că apostolii n'au putut să izgonească demonul din copil, Isus se mâhnește pentru cauza acestei neputințe: credința slabă, puțină a tovarășilor săi. „O neam necredincios... până când vă voi răbda pe voi?“ (Marcu 9,19). Mai aveau apostolii și alte două lipsuri: nu erau încă călji îndeajuns prin rugăciune și prin post.

În zilele noastre sunt rari demoniacii, oamenii stăpâniți în trup de dureri rele. (Fericirea pe cât izvorește din sănătatea trupului nu o prea strică diavolul). Continuă să influențeze asupra sufletului prin șoapte și îndemnuri launtrice: *ispite*. De-l ascultăm devenim nefericiți. Câți oameni deși sănătoși n'au liniște, nu află pace sufletească? Le-o tulbură patimile rele ca tot atâtea lanțuri zurlătoare ale satanei: pizma, ambiția, mânia, lăcomia, setea desmerdărilor...

Pagubă mai mare ca acestea umblă să ne răpească și fericirea veșnică.

Din această stare jalnică ne vor ridica cele trei pârgii pomenite de Domnul în Evanghelie: **credința, rugăciunea, postul**.

Să le privim de aproape.

Credința este necesară pentru mântuire: „Cel ce nu va crede osândi-se-va (Marcu 16,16), „cel ce crede în Fiul are viață de veci...“ (Ioan 3,36) Să crezi că Hristos este advocat atotputernic că pentru vrednicia lui primești negreșit harul cerești „tot cel ce cere la“ Matei 7,8). Să ai încredere în mila lui de Tată față de fiul prădător...

Rugăciunea. Mai întâi să cerem cu apostolii. „Sporește-ne nouă credința“ (Luca 17,5). Pe lângă adeziunea minții, credința este și dar de Sus.

Oricând ne putem ruga. Spre deosebire de puternicii lumii, El acordă audiențe în toată vremea. Mai mult: *ne obligă* să grăim cu el fără încetare „se cade pururea a se ruga (Luca 18,1). Stă în picioare și va sta mereu formula sfinților: Totul prin rugăciune, nimic fără rugăciune. Copie de pe cuvintele învățătorului: „Fără de mine nimic nu puteți face“ (Ioan 15,5).

Postul e folositor numai când este extins la toate plăcerile și aplecările firii. Să postești cu toate simțurile e mai greu decât a nu gusta în anumite perioade carne și grăsime. Numai aceasta înfrânare generală și perpetuă, descătușază sufletul și ferește cu adevărat.

Dal să postești cu *imaginația* interzicându-i hoinăreala pe toate maidanele vieții: Dal să postești cu limba cenzurându-i vorbele deșarte și nespălate.

Dal să postești cu urechile zăvorîndu-le în fața veștilor și poveștilor purtate de flecăreala tovarășilor.

Dal să postească curiozitatea gata a culege din gazete amănunte din intimitatea actorilor vieții publice.

Post integral: să abați cugetul dela mândrie; umbletul dela curvie, gura dela înjurături, mâinile dela furături. Acestea — „toate le pot în Hristos cel ce mă întărește“ (Filipeni 4,13).

Par. TEOFIL

FI CREDINCIOS PÂNĂ LA MOARTE ȘI-TI VOIU DA CUNUNA VIEȚII.

[Ap. 2,10.

CREDINȚA FĂRĂ FAPTE ESTE MOARTĂ (Iacov 2,20).

Mars de apropiere

de G. B. Sântioneanu

Clopotele, au dat semnalul și batalioane de credincioși s'au ridicat din toate colțurile Ardealului. Cu picioarele goale s'au înșăruit pe drumuri ce se îndreaptă spre acelaș punct. Cu merinde în desagă, sub flamura stindardelor binecuvântate ce fâlfăie în adierea molatecă a vântului, se mișcă'n marșul de peregrinaj oștirea credincioșilor.

In haina cernită a păstoriei preoți cu crucea 'n frunte, și apostoli laici cu nemărginirea în priviri, își conduc cetele spre biruință.

Văi și coline repetă la infinit ecoul izvorît din cântările de slavă.

Praful drumurilor se depune pe hainele peregrinilor. Ingroșă saliva gurilor și îmbracă cu scoarță buzele arsă de focul însetoșării.

Mădularile se moae de trudnicia marșului. Dar sufletele însătoșate după tericire și-au rupt zăgazurile și ca un tumult neînvins rupe toate piedecile, dând puteri înzecite pentru a ajunge la cetatea sfântă la locul de întărire și aprovizionare, pentru lupta cu întunecul — la sfânta Mănăstire Nicula. Aici le-a fost ținta.

Marșul lor de apropiere a fost greu dar au ajuns.

Aici au găsit fântâni unde își vor putea umezi buzele. Izvoară cu apă cristalină din care își potolească însetoșarea sufletului.

Armata mare a credincioșilor înrolată sub umbra steagului Fecioarei Născătoare de Dumnezeu, încoronată, așteaptă să guste din Pâinea ce-a cerească.

Ostașii credinței așteaptă cu înfrigurare să fie întăriți prin pâinea vieții.

Păstorul păstorilor Arhiepiscopul comandant suprem, tăclie nestinsă a credinței pe plaiurile trudnice ale Ardealului, impre-

ună cu sfetnicii Săi în parte gloatelor muniții și arme pentru întărirea sufletelor.

Lupta va putea începe căci Domnul prin slugile Sale a dat fiecăruia întărire cu prisosință.

Noroadele au plecat pe diferite fronturi. Cei slabi care nu s'au știut să se folosească de armele primite au fost învinși de armata ispitelor. Dar cei mulți au biruit.

Iată întorși. Sunt părți de soare, bătuți de vânt, uzi de apa ploilor vremelnice, trași la față, cu desaga goală, dar cu sufletele adăpate.

Greutățile îndurate cu rezemare în decursul acestui marș, vor fi amintiri frumoase pentru sufletele lor.

In ochii lor se citește măreția Victorie!

PENTRU INIMA COPILOR

🌀 floare

Dragi copilași, poate mulți dintre voi, care citiți aceste rânduri vrea să mă cunoașteți. Nu fiți curioși. Eu sunt o femeie bătrână așa ca toate femeile la vârsta mea.

O bunicuță. Că să știți că am o droaie de nepoți care mă iubesc și pe care îi iubesc foarte mult. Așa sunt eu. Mi-s dragi copii buni așa cum sunteți voi. Aș vrea să-i am pe toți de pe întreg pământul. Dar numai pe cei buni, ca să-i pot alinta. Mi-s dragi și pentru aceia îmi place să scriu despre acei cari au făcut câte ceva frumos în viața lor copilărească.

O prietenă, o călugăriță care de mulți ani este într-o țară îndepărtată printre sălbatic, și unde samănă printre sufletele rătăcite, grăunțele învățării lui Hristos, îmi scrie, că la școala pe care o conduce are o mulțime de copii negrii care iubesc foarte mult legea lui Isus. Îmi spune că această școală se poate asemăna cu o grădină de flori de care ți-e mai mare dragul să te ocupi, căci sufletele acestor școlari seamănă cu florile grădinei.

Dar îmi scrie prietena că printre toate aceste flori este una mai frumoasă. O cheamă Teresia. Această fetiță este de 9 ani, și iubește așa de mult pe Isus încât în toate faptele ei, întrebă pe călugărița misionară că oare îi v'a plăcea lui Isus dacă v'a face cutare sau cutare lucru? Și numai pe urmă face după ce a fost asigurată de Călugăriță că fapta ei v'a fi plăcută lui Isus.

Această floare cu piele neagră dar cu suflet ca și un crin să vă fie exemplu, căci atunci grădina Domnului v'a fi îmbogățită cu flori alese.

M. Moțu

CA SĂ-ȚI CUNOȘTI RELIGIA

Despre Cremațiune

Arderea se exprimă în latinește cu vorba *cremare*. Cuvântul derivat din el — *cremațiune* — azi e rezervat pentru a designa arderea cadavrelor. Ca și în Apus, la București există o societate care face propagandă pentru practica *incenșării morților*. Această societate are un nume sugestiv: „Cenușa”. Pozează și un local prevăzut cu un cuptor în acest scop în strada Șerban Vodă.

Mai zilele trecute am citit că mama desemnatorului Dragoș cel ce ilustrează pagina întâia a Curentului, încă a fost incinerată (incenșată). Am rămas surprins că acolo la crematoriul s'a făcut serviciu religios. Dovadă că în biserica ortodoxă nu e reprobată această practică deși are caracter *anti-religios*. Citez „... la 8 Decembrie 1869, ca o demonstrație împotriva sinodului din Vatican, s'a deschis la Neapoli un congres internațional al francmasoneriei, la care „frații” au luat angajamentul solemn, de a lucra cu toate mijloacele ce stau la dispoziție, neexceptionând nici forța revoluționară, pentru grabnica și radicala înlăturare a catolicismului. Ca un mijloc foarte potrivit li s'a părut prefacerea cimitirelor în crematorii, arderea morților având să nimicească orice credință în viața viitoare (N. Brânzeu în Cultura Creștină, Blaj — 1937 Nr. 6—7 pag. 421.)

Cunoscând substratul combativ, Biserica în cartea sa de legi (Codex Iuris Canonici) la canoanele 1203, 1240, 2339, condamnă cremațiunea. În consecință izbește cu pedeapsa îngropării bisericesti (nu vor fi prohoditi) pe cei ce ar fi dispus înainte de moarte ca trupurile lor neînsuflețite să fie incinerate. Preoții cari ar nesocoti

această pedeapsă cad sub interdict de a numai intra în biserică la slujbă.

Să vedem alte motive ale acestor severe dispozițiuni canonice. Printre primele este *respectul față de tradiție* care ne-a transmis obiceiul îngropării.

Este hotărâtoare în mare grad însemnătatea simbolică dogmatică — morală a înmormântării. Moartea înseamnă pedepsirea trupului pătat cu păcat. Ziditorul a rânduit „... pământ ești și în pământ te vei întoarce”. Acolo se descompun în mod lent dar nu pierd pentru totdeauna. Grăunțele — trupul — putrezește după ce este semănat dar primăvara — ziua învierii de obște — răsare și crește trupul fraged al plantei promițătoare. Arderea exagerează ideea nimicirii și înlătură gândul reîntoarcerii la viață.

Hristos capul Bisericii căreia îi suntem mădulare, a murit și a fost înmormântat, de unde a treia zi a înviat. Trebuie să ne asemănăm lui Isus în viață, în moarte, în înmormântare ca să ne asemănăm și în înviere. El este începătura, întâiul născut din morți. (Col. 1.18) Vechii păgâni obișnuiau pe lângă îngropare și arderea morților. La evrei era socotită ca o urăciune. Creștinismul a măturat dela început această datină ori unde a găsit-o. Reînvierea ei își are originea în tendința antireligioasă potrivită de Revoluțiunea franceză. De atunci datează *neocremation-ismul*. Motivele pe care le invoacă în propaganda sa publică de natură *economică, estetică, și igienică* sunt netemeinice. Știința serioasă și imparțială le spulberă cu ușurință. De fapt sunt simple pretexte. Praf în ochii celor neinformați.

T. HERINEANU

Țăranii bănățeni în fața propriului lor film

Printre progresele îmbucurătoare ale vremii din urmă este fără îndoială și acela al dezvoltării filmului autohton.

Ne-a fost dat să verificăm pe teren nestârșita plăcere cu care țăranii din regiunea Făgărașului au savurat Duminecă 7 August în cinematograful din Margina propriul lor film.

Adică Subsecretariatul Presei și Propagandei a filmat în 20 Iulie marele pelerinaj dela „Izvorul Miron” cu participarea unui număr impozant de țărani credincioși evaluat la peste 10.000 de persoane, în costume

și-au exprimat dorința ca reprezentanții Oficiului și ai Subsecretariatului de Stat al Presei să descindă și la anul în mijlocul lor.

Primarii comunelor au ținut de datoria lor să expedieze telegrame de mulțumire și recunoștință d-lui ministru Eugen Titeanu pentru atențiunea acordată de Stat străvechilor obiceiuri românești din Banat.

Prin descinderi în mijlocul poporului, cu prilejul sărbătorilor moștenite de veacuri, în cadrul natural fără nici o organizare, ci în mod cu totul nesilit, pentru a prinde pe ecran înfățișările cele mai scumpe ale obiceiurilor, portului și momentelor de înălțare ale sufletului mulțumirilor — se încheagă imaginea vie a mării fresce românești dela un capăt la altul al țării.

Filmul este un mijloc sigur de a pătrunde în inima mulțimilor și de a arunca acolo sămânța cea bună a ideilor rodnice.

Atât filmul „Izvorul Miron” cât și filmele cu „8 Iunie”, cu reînhumarea voevodului Mircea cel Mare la Cozia, cu măsurile de ordine în viața statului și cu diverse evenimente interne au fost urmărite cu o intensă curiozitate de către miile de săteni.

Cu Dumnezeu înainte!

Marie mamă 'ndurată

(cântec popular)

Marie mamă 'ndurată,
Tu, Vergură Preacurată,
Ca să scăpăm de nevoi,
Indură-te acum spre noi.
Căci din ceasul, ce-am năsut
Mai multe rele am făcut,
Poruncile le-am călcat,
De Hristos neam lăpădat,
Am urmat ingerul rău,
Lăsând pe alui Dumnezeu.
De suflet nu am grijit,
Cu păcate l'am mânjit,
Ne-având frică nici odată
De pedeapsă 'nfrișoșată
Acelui, ce ne-a iubit,
Încă pe Fiul său sfânt
L'a trimis jos pe pământ,
Să sufere Restignire
Pentru a noastră mântuire.
Roagă dar pe Fiul tău,
Pe Hristos, sfânt Dumnezeu,
Ca pân' suntem pe pământ,
Să ne deie darul sfânt.
Luptă bună să luptăm,
Învingeri să câștigăm.
Când cel rău s'ar încerca,
Să ne'nșele inima,
Ca toți cu suflet curat,
Ziua, noaptea ne'ncetat,
Să-l mărim, să-l laudăm,
Imnuri s'inte să-i cântăm.
Iar când oara ne-a veni
Și la sine ni-a pofti,
S'avem parte 'n fericire
Și vecinica îndestulare.
Roagă-l, să ne dăruiască
Loc în patria cerească.

18.

12 ani în ghiarele adventismului

de IOAN FLOREA
fost misionar adventist

Jale, lacrimi și disperare

Ochii mei pier de lacrimi, lăuntru meu arde ca văpaia, măruntaele mele se varsă pe pământ... căci pruncii și sugacii au leșinat în străzile cetății! (Plângerile prorocului Ieremia 2,11).

În fine, a trecut și noaptea de 22 spre 23 Octombrie 1844! Aceasta a fost noaptea cea mai lungă dintre toate nopțile vieții adventiștilor! A sosit și dimineața zilei de 23 Octombrie 1844, dar întunecoasă ca noaptea pentru ei sărmanii, căci le-a fost încărcată cu cele mai negre și mai nefericite momente! Neîmplinirea promisiunilor, speranțelor și așteptărilor lor pline de cea mai mare bucurie și fericire, a prefăcut inimile și ochii lor în râuri de plângeri, lacrimi de lacrimi, suspine adânci și înfiorătoare. O jale nespuse de mare!

Cei peste două sute de adventiști erau în cea mai îngrozitoare nenorocire și mizerie! Familiile lor erau distruse prin ingerii acestei insecte otrăvitoare! Bărbații despărțiți de soțiile lor legitime, soțiile de bărbații lor; fiii și ficele de către părinți, iar părinții de către fii și fice, plângeau, se tânguiau, iar alții își imputau unii altora, pentru nenorocirile în cari au ajuns prin fiii diavolului. Erau jefuiți sufletește și materialicește de droaia prorocilor mincinoși și a ingerilor adventiști!

Iată cum vede și descrie sfântul Ieremie, prorocul suferințelor, strigătele disperate ale persoanelor jefuite: *Ca un cuptor arde pielea pe noi, de aprinderea foamei!* 1*. Într'adevăr, dacă ne vom transpune în situația tristă a nenorocitelor victime, câtuși de puțin, vom vedea mai clar și vom simți mai adânc, până la ce grad de barbarie s'au pogorât acești cnoducători ai sectarilor. Cum ne-am simți dacă și pe noi ne-ar jefui de tot ce avem mai scump și mai sfânt pe acest pământ: credința adevărată, părinți, soți, soții, fii și fice, frați, surori, rudeni și prieteni, apoi și averea materială? Eu cred că fiecare ne-am văieta și simți care de care mai nefericiți! 1* Pl. Ier. 5,10.

Prorocul lui Dumnezeu descrie mai departe jalea, întristarea și plângerea acestor nenorociți, astfel: *Aduț-i aminte, Doamne, de ce ni s'a întâmplat nouă, ia aminte și vezi ocara noastră! Moștenirea noastră a căzut celor streini, casele noastre celor de alt neam. Am ajuns orfani și fără tată.* Plâng Ier. 5,1-3.

În fine, și după acest jaf înfiorător ca și după celelalte două, prorocii mincinoși au trebuit să se desvinovătească în fața publicului. Dar vorba Românului: „Acum nu mai știau din care mănecă s'o mai scoată!” Ca să poată scăpa de public — de Dumnezeu nu s'au temut —, jidanul Ioseph Wolff, șeful general al tuturor ingerilor adventiști din întreaga lume, a dat navală cu toată ceata lui de ingeri asupra bibliilor lor — nu a Bibl ei lui Dumnezeu — ca niște fiare sălbatice, să cerceteze ca să se desvinovătească. Fiecare era cu biblia lui în mână. Răsfoiau foile bibliilor cu degetele lor viclene, ca și cu niște mașine automate, — pare că-i vezi —, care de care cu mai mare dibăcie, ca să poată găsi mai iute dovezi de desvinovățire. Dar în zelul lor nebun au pățit ca și cei dela „Turnul Babilonului”. Erau zăpăciți cu totul, pentru că nu cercetau Adevărul.

Wolff cu subalternii lui cercetau ca să-și mențină asociația în afară de

Biserica lui Hrisos. Erau atât de zăpăciți, încât „unii arătau — din bibliile lor — că împlinirea primei și a doua solii ar fi învitor” 1*, adică timpul celor trei prorocii neadevărate. Aceștia erau cei cari încă nu s'au săturat de bani; „alții însă ziceau că s'au împlinit demult în timpul depărtat” 2*: 1-2* E. V. 148 III.

Jidanul Ioseph Wolff cu William Miller văzând că li s'a deschis această ușă de scăpare, a apei turbure — starea de zăpăcire a subalternilor și a poporului — au profitat de ocazia fericită pentru ei, și s'au retras dela conducerea acestei secte nenorocită.

William Miller, când s'a retras a rostit cel puțin câteva cuvinte de scuză și îmbărbătare rătăciților jefuiți, dar jidanul Ioseph Wolff n'a scos niciun cuvânt din inima lui plină de toate vicleniile și fărâdelegile ce există, ci a plecat ca și un lup sătul de pradă.

Iată ce zice William Miller: „Însărcinarea o voi lăsa pe seama fraților mei mai mici”. El s'a retras în New-York, unde a murit în anul 1849” 1* Iar Ioseph Wolff s'a retras și a petrecut ultimii ani ca predicator al unei mici comunități engleze unde a și murit în anul 1862” 2*: 1* M. 1. 831-1832; 2* Idem 833.

Acești doi otrăvitori de suflete și jefuitori de oameni, s'au retras! Da! Sigur! S'au retras așa cum zice sfânta Scriptură despre astfel de oameni: *Da, sunt câini lacomi! S'au întors în calea lor, fiecare în partea sa, pentru câștigul său!* 1* Acești tirani s'au întors cu sacii plini de bani jefuiți dela cei peste două sute de adventiști, și s'au dus cu ei la locuințele lor, ce și le-au pregătit în timpul serviciului de jaf. Acolo, acești „câini muți aiurază, stau tolăniți și le place să doarmă” 2*. Iar poporul jefuit era într'o stare de plâns pe care limba omenească n'o putea spune și pana scriitorului celui mai iscusit, nu o poate descrie în deajuns! 1-2* Is. 56,10.

Prorocul lui Dumnezeu văzând jalea și nenorocirea în care zăcea poporul sdredit atât de mișelește,

Hramul bisericii din Vălenii de Munte

În cursul dimineții de 15 August s'a prăsnuit hramul bisericii din Vălenii de Munte, oficiindu-se un serviciu divin pentru preamărirea cititorilor bisericii. La serviciul religios au luat parte D-na și dl profesor N. Iorga, Dl Ministru Subsecretar de Stat Eugen Titeanu, Dl V. Vălcovici, fost Ministru, Profesor Gondijs, din Olanda, dl D. Munteanu—Râmnic, fost Subsecretar de Stat, Dr P. Topa, fost Subsecretar de Stat, Colonel Arghiropol, prefectul Județului Prahova, dl Arghir, Primarul orașului Vălenii de Munte și dl N. Georgescu — Cocos, directorul ziarului „Neamul Ro-

a isbucnit în lacrimi! Așa ne spune sfânta Scriptură: *Ochii mei, ochii mei isvorăsc lacrimi... căci neamicul a învins.* 1* *Ochii mei pier de lacrimi, lăuntru meu arde ca văpaia, măruntaiele mele se varsă pe pământ din pricina sdrobirei ficei neamului meu, căci pruncii și sugacii au leșinat în ulițele cetății* 2*. Pl. Ier. 1,16; 2* Pl. Ier. 2,11.

Sf. Alfons de Liguori zice: „Oamenii adeseori sunt mai răi decât dracii. Diavolii fug de rugăciune precum și la rostirea preasfântului nume al lui Isus și al Mariei” 1*. dar oamenii răi nu se tem nici de Dumnezeu, nici de oameni, și nu le este milă de semenii lor. De aceea sf. Pavel zice: *„Păziți-vă de câini! Păziți-vă de lucrătorii cei răi! Păziți-vă de scrijilitură!”* 2*. Iar sf. Ioan zice: *„cel ce nu iubește pe fratele său, pe care l-a văzut, pe Dumnezeu, pe care nu l-a văzut cum poate să-l iubească?”* 3*: 1* M. xxxl. pct. 2 pag. 403; 2* Fil. 3,2; 3* I Ioan 4,20.

Ca dovadă că prorocii mincinoși n'au iubit și nu iubesc pe Dumnezeu nici pe oameni, iată-i cum stau tolăniți și-și petrec vieța în trândăvie, iar nenorociții adventiști sunt leșinați de foame. Așa-i vede prorocul lui Dumnezeu, cu mii de ani înainte, așa-i vedem și noi acum.

Domnul Hristos zice către oamenii ale căror inimi sunt încărcate de fărâdelegi, astfel: *„Cine va fi smintit pe unul dintre acești mici cari cred în mine, mai bine este lui să i-se spânzure o piatră mare de moară de grumazul lui, și să se arunce în adâncul mării!”* Oare prorocii mincinoși cu subalternii lor numai pe unul a smintit în credința adevărată? — Nu, nu! Ei au smintit și smintesc milioane de persoane pe care le batjocuresc în cel mai îngrozitor grad. Aceasta e lucrarea și bucuria lor, și a tatălui lor, diavolului!

Oare noi să tăcem? Să stăm cu mâinile încrucișate și să nu facem nici o treabă? Să lăsăm jefuitorii de azi, fiii jidanului Ioseph Wolff să-și facă lucrarea începută și în România întregită? Eu cred că a sosit momentul suprem, când atât conducătorii Bisericii cât și cu cei de Stat, trebuie să se deștepte și să vadă lucrarea de distrugere în lumina adevărată, cum o fac acești vermeni neobosiți, neadormiți, — și să-i distrugă, până nu e prea târziu!

artă religioasă și atelierelor de pictură religioasă.

După amiază, oaspeții împreună cu dl profesor Iorga au participat la concursul de costume naționale organizat de Universitatea din Vălenii și la distribuirea premiilor pentru cele mai frumoase costume din întreaga țară. După concurs asistența a plecat spre lunca Teleajenului unde este așezat „Teatrul în aer liber” creat de dl profesor Iorga. La ora 5 d. a. s'a reprezentat „Răzbumarea pământului”, opera d-lui Prof. Iorga, cu actorii Teatrului „Ligii Culturale”. Piesa reprezentând o interesantă reconstituire a trecutului neamului românesc, înfățișează și o numeroasă figuratie în costume naționale. La reprezentație a asistat și peste 5000 de țărani de pe valea Teleajenului.

După reprezentație dl profesor Iorga și oaspeții au felicitat pe interpreți.

A. G. R. U.

Asoc. Gen. a Românilor Uniți

COMITETUL CENTRAL CLUJ

Strada Nicolae Iorga 6-8

Nr. 127/1938

„Se aduce depe acum la cunoștința credincioșilor noștri că în anul acesta, Congresul General al „AGRU”-lui se va ține la Cluj, după toate probabilitățile la sfârșitul lunii Octombrie ori la începutul lunii Noemvrie. Având în vedere că acest Congres, trebuie să fie o manifestație vie a sentimentelor de credință față de biserica noastră și că, la pregătirea Congresului este nevoie de contribuția tuturor pentru a-i da un caracter cât mai impunător, mai grandios, rugăm pe toți acei cari au posibilitatea de a sta în ajutor, să binevoiască a folosi odată cu noi, de orice prilej pentru a pregăti acest mare praznic al credinței noastre strămoșești adevărate, unite cu Roma”.

V. Președinte p. Secretar General
Al. Borza P. Berbecaru

Iubite creștine

Povățuitor bun pe calea mântuirii poți avea citind în fiecare săptămână gazeta „VIEȚA CREȘTINĂ” care apare în Cluj Str. Chintăului 51.

Prețul abonamentului pe un an este numai 100 Lei, care se poate plăti și în două rânduri.

Grăbește ați procura această gazetă, care este o adevărată comoară și care n'ar trebui să lipsească din nici o casă creștinească

Rugăm pe fiecare cititor să ne câștige câte un nou abonat.

Institutul Ross

La 16 Septembrie 1932, Sir Ronald Ross muri la institutul care-i poartă numele. Acest savant grație descoperirilor sale în domeniul paludismului și-a atras recunoștința lumii întregi pentru lupta dusă contra paludismului. Numele său rămâne nemuritor în științele medicale.

Deși încă în antichitate paludismul a fost una din bolile cele mai temute, a trebuit să ajungem în secolul trecut pentru a avea o vedere de ansamblu asupra naturii bolii și felul prin care se transmite. Sir Ronald Ross este care descoperi că contaminarea paludismului se înfăptuește printr'un țânțar special anofelul, care sugând odată cu sângele unui paludic și microbii pe care-i conține, devine capabil de-a inocula acești microbii unui ins sănătos.

Această descoperire poate fi considerată ca una din cele mai importante făcute în domeniul medicinei, căci ea a adus o mare schimbare în viața a mii de oameni. Dela aceasta descoperire, într'adevăr s'a început să se studieze profund chestiunea paludismului.

Deși s'a ajuns la rezultate apreciabile, se continuă mereu cercetările și una dintre organizațiile cele mai importante consacrată acestor cercetări este Institutul Ross din Londra. Acest institut ridicat prin subscripții benevole, pune totul în lucru pentru desfășurarea studiului paludismului și și-a asigurat colaborarea câtorva autorități dintre cele mai cunoscute în materie de igienă tropicală și de paludism, cum este Sir Malcolm Watson.

Institutul Ross s'a ocupat în special de distribuirea chininei printre populațiile expuse paludismului. O mare ameliorare fu dusă în acest domeniu prin răspândirea tratamentului rapid al chininei, considerat de Comisia Paludismului a Societății Națiunilor ca cea mai bună metodă terapeutică, mai ales pentru că durata tratamentului nu este decât de 5—7 zile, cu o doză zilnică de 1—1,2 grame de chinină.

Curăcomplimentară nu se va face, ci toate recedivele se vor trata în același mod. Pentru profilaxie, Comisia recomandă o doză zilnică de 0,4 grame chinină în tot timpul paludismului.

Institutul Ross continuă într'un mod remarcabil opera omului căruia îi datorează numele său.

In plină campanie de refacere a drumurilor

Repararea și modernizarea a 1200 km. de șosele. Noui linii ferate. Sporirea Parcului de mașini pentru Dezvoltarea cărăușiei publice

Anul 1938 înseamnă pentru căile de comunicații, de toate categoriile ale României, începutul unei mari campanii, de refacere și modernizare a drumurilor, de construcții de luarea unor măsuri importante pentru toate direcțiile pendinte de acest departament.

D. Mihail Ghelmegeanu, ministrul comunicațiilor și al lucrărilor publice, a înțeles marea problemă pe care o are de rezolvat și a început cu râvnă alcătuirea unui mare plan de lucru.

1200 Km. de șosele moderne

În campania din anul acesta se vor moderniza și reface 1200 Km. de șosele. Iar în munții Apuseni, în cei ai Maramureșului și în Basarabia, se vor construi 185 Km. drumuri.

Este o primă etapă dintr'o campanie vastă de mari realizări, în folosul obștesc.

Drumurile, au pentru Stat importanțe deosebite, fiindcă o bună stare a lor, aduce servicii reale, din punct de vedere turistic, economic și al apărării naționale.

Pentru refacerea și modernizarea drumurilor noastre, s'a stabilit o concepție nouă potrivit mijloacelor financiare de care dispune țara.

În anul acesta, prin planul stabilit și care a intrat în lucru încă delă începutul verii, s'a repartizat o sumă de 800 milioane lei.

Toate lucrările cari intră în actuala campanie se vor executa într'un ritm accentuat.

NOUI LINII FERATE

Paralel cu această campanie care este menită să redreseze întreaga rețea de drumuri a țării, ministerul lucrărilor publice va termina până la sfârșitul anului următoarele noi linii ferate:

- Ilva Mică — Vatra Dornei
- Reșița — Caransebeș
- Teiuș — Apahida
- Bumbești — Valea Iadului
- Carmen Sylva — Mangalia
- Constanța — Mamaia și Babadag — Tulcea.

Sunt linii de care se simțea o mare trebuință în regiunile respective și cari fiind date circulației vor aduce un considerabil aport din toate punctele de vedere, provinciilor în cari s'au construit.

CĂRĂUȘIA PUBLICĂ

Din marele program pe care d. Mihail Ghelmegeanu îl va realiza în vara aceasta, face parte și angajarea sumei de 80 milioane lei pentru sporirea parcului de mașini în dezvoltarea cărăușiei pe șoselele mai importante din provinciile țării și accelerarea distribuirii mărfurilor și a transportului de călători în cele mai bune condițiuni.

Deasemeni d-sa a dat dispozițiuni pentru revizuirea politicii tarifare la drumuri și cale ferată, pentru o cât mai bună coordonare a lor, în serviciul economiei naționale.

D. Mihail Ghelmegeanu ministrul comunicațiilor și al lucrărilor publice, face toate eforturile pentru ca drumurile și marile artere de circulație ale țării, să răspundă gradului nostru de civilizație.

Hazuri

SINCERITATE

—Domnule avocat să-mi trimiți o telegramă în străinătate despre rezultatul procesului meu; căci eu plec chiar azi, nu mai pot aștepta.

Advocatul i-a câștigat procesul și deși știa că dreptatea e de partea cealaltă totuși îi trimete o telegramă cu următorul conținut:

„Dreptatea a eșit deasupra“
La care clientul îi răspunde:
„Fă recurs imediat“

DOUĂ MINCINOASE

Dragă, închipueți că bărbatul meu a pictat o zi de vară cu soare, așa de frumoasă încât tot uitându-mă la ea m'am înegrit cum aș fi făcut bae de soare...
—Dar să vezi pe Gică al meu, a pictat o mare furtunoasă, așa de frumoasă încât tot uitându-mă la ea m'a apucat rău de mare...

CAZ RAR

—Domnule Doctor, boala mea pare că vă interesează mult?
—Da, într'adevăr nu-ți pot ascunde că e un caz rar.
—Cât îmi dați, să vă las să-l studiați?

NEGUSTOR CINSTIT

—Cam câți litri de lapte îți dau vacile la zi?
—Vre-o optzeci.
—Și de vândut câți litri vinzi zilnic?
—Cam 120...

SOCOTEALĂ

—Mămică, dă-mi te rog bucată cea mai mare de prăjitură.
—Ionel, n'ai dreptul s'o ceri pe ce-a mai mare căci ea nu și-se cuvine ție.

—Dar cui?

—Fratelui tău, Vasile, căci el este mai mare cu trei ani decât tuie.

—Păi, tocmai de aceia mi-se cuvine mie; pentru că el a mâncat cu trei ani mai multe prăjituri decât mine...

INDISPENSABIL

—Ești mulțumit cu noul d-tale contabil?

—Nu mă mai pot lipsii de el.

—Va să zică și-ai aflat omul care-ți trebuia.

—Nu tocmai.

—Atunci?

—Nu-i pot da drumul.

—Dece?

—Pentru că mi-a încurcat socotelile încât numai el este în stare să le descurce.

EXPLICATIE DE NE MAI POMENIT

Pe stradă între doi prieteni.

—Cine e doamna pe care a-i salutat-o adineaori?

—N'o cunoști? E nevasta de-a doua a celui de-al treilea bărbat a nevesti mele de-a patra...

Nu vă pierdeți timpul!

căutând în ziare și reviste articole cari pomenesc numele dvs. sau tratând problemele cari vă interesează, căci o instituție special creată și bine organizată pentru aceasta

poate face acest lucru mai bine și mai

eficient ca dvs.

„Serviciul Gazetelor“

Agenzie Internațională de presă și publicitate

BUCUREȘTI, str. Sf. Constantin 24
telefon 3-16-15.

urmărește tot ce se publică în cele circa 1400 publicații din România, iar prin intermediul celor 102 agenții similare din străinătate, tot ceea ce scrie în presa din toată lumea și procură tăieturi de presă asupra oricărei personalități sau subiect.

Cereți telefonic sau în scris prospecte lămuritoare sau o probă gratuită de o săptămână, indicând subiectul care vă interesează.

POȘTA GAZETEI

Am primit și chitam cu mulțumire următoarele abonamente sosite delă ultimul număr până la 17 August 1938.

Din Cluj căre 100 Lei delă: Olteanu Viotor, Duca Cornel, Lazar Ușurel, Maria Stuparu.

Provincie: Grațian Flonta 125, Ioan Birescu 25, Iuhas Martin 50, Ilie Sassu 100, Tarța Iosif I. Gavrila 30, Vatea Ion I. Sofron 20 Lei, și Ioan Orișan 50 Lei.